

Löftet som bär

Av Jonatan Ådahl, lärare i GT på FFG.

En stjärna stiger fram ur Jakob, en spira höjer sig ur Israel (4 Mos 24:17).

Siaren Bileam profeterar dessa märkliga ord om Israels kommande kung ungefär 1400 år i förväg. Balak hade kallat på Bileam för att förbanna Israels folk när de var på väg mot det förlovade landet. Bileam hade blivit kallad för att förbanna. Men han kunde inte göra det. Han kunde bara säga vad HERREN hade bestämt. Det blev som HERREN ville. Orden som Balak tänkt skulle bli till förbannelse blev till välsignelse. Gud vände människans ondska och skapade något gott. Stjärnan ur Jakob, spiran ur Israel kan inte vara någon annan än en kung. Det var märkliga ord. Ord som just då kunde te sig dunkla. De är i själva verket fortsättningen på löftet om ättlingen i Juda stam, som gavs när Jakob profeterar och välsignar sina söner. *Spiran ska inte vika från Juda, inte härskarstaven från hans fötter, förrän han som den tillhör kommer och folken lyder honom (1 Mos 49:10).*

Här finns löftet om en härskare ur Jakob. En härskare som ska besegra sina fiender och ta dem i besittning, en härskare som folken ska lyda. När detta löfte ges har Israels folk inget land, de har ingen kung. Men de har ett löfte. Så har löftet följt Israels folk ända från början, ja före utväljandet av Abraham fanns löftet om frälsaren, som skulle söndertrampa ormens huvud. Löftet om en frälsare, löftet om en härskare, löftet om en kung på Davids tron som skulle regera för evigt. Detta löfte hade följt Israel. Detta löfte hade burit Israels folk genom deras mörkaste tider och svåraste stunder. Buren av löftet ville David bygga ett hus åt HERREN, men han fick inte. HERREN bygger ett hus åt David. Denna profetia var nog känd av de österländska stjärntydarna som sökte efter en nyfödd kung i Jerusalem eftersom de sett hans stjärna gå upp (Matt 2:1–2). De kunde

stödja sig på löftet, på orden liksom Israel hade fått förlita sig på löfterna. De vise männen från Östern hade fått offra mycket tid och pengar, att ge sig ut på sin resa för att hylla och tillbe det nyfödda kungabarnet.

Löftet om stjärnan ur Jakob och spiran i Israel, löftet om en konung och frälsare, det fick sin uppfyllelse när Jesus föddes för mer än 2000 år sedan och lindades och lades i en krubba. Löftet fick sin uppfyllelse när han undervisade och gjorde kraftgärningar som bevisade att han var Messias. Löftet fick sin uppfyllelse när han dog på korset och uppstod igen. Då krossar han *Moabs tinningar och slår ner alla söner till Set (4 Mos 24:17)*. Detta uppfyllda löfte som fått sitt ja och amen i Jesus Kristus, Guds Son, det behöver höras av alla människor. Detta löfte ger hopp om evigt liv. Ja, Jesus ger evigt liv åt var och en som tror på honom. Det är fint att få hjälpa andra, att få vara ett stöd, en pelare. Vi får ge vår hyllning till Kristus, stjärnan ur Jakob, han som bär spiran i Israel. Vi får vara med och hjälpa till så att Guds ord når ut, att fler får höra om löftet om frälsaren som är född. Vi kan få vara med och bära andra. Vara en pelare för någon eller många. Men i egen kraft går inget i Guds rike. Jag kan inte bära andra om jag inte själv är buren. *Om inte HERREN bygger huset bygger arbetarna förgäves (Ps 127:1)*. Det verkliga byggande måste HERREN stå för. Det verkliga bärandet måste han göra – och han har redan gjort det. Jesus föddes för att dö. Han, själv utan synd, skulle bära allas synder och bringa en evig försoning för alla, också för dig!

*Utan synder buren är
den all världens synder bär.
Han, i oskuld född och död,
frälsar oss ur dödens nöd.
(112:3 Sv.Ps.)*

Detta löfte ger hopp om evigt liv.

